

ta grijă și priveghiere ce depunea personalu prefectulă capitalei, căminarulă Sava ¹⁾, pentru paza orașului și apărarea poporului, împotriva perturbatorilor liniștii publice.

1). Acestă Sava era din insula Patmos. Trăindă de mai multă ană în România, intră în serviciu mică pe la dregătoriale țerrei și în celle de pe urmă trecu și în rândulă Arnauților oșteni. Fiindă de ună caracteră energică și bravă, în scurtă timpă ajunse a se pune în capulă gardei naționale de pe atunci. Si fiindă-că Turcia se răboia în acestă timpă cu rebellulă Pasvant-oglu, Pôrta ordonă Domnulă României, Mihail Sutză, a trâmite ôste, atâtă pentru paza marginiloră românesce, din dreptulă Vidinulă, cum și în ajutorulă oștiriloră împărătesce de peste Dunăre. Cu acestă ocaziune fu trimisă și menționatălă Savva ca Bim-Bașă (capă peste ună miiă) și făcu nu puține isbânde cu vitejia sa, (Veđi biografia lui Mihail V. V. Sutză, vol. II. pag. 410. din Istoria Daciei de D. Fotino). Asemenea și la resbellulă Rusiei de șesse ană, din anulă 1806, aflândă-se în ôstea otomană de peste Dunăre, cu Domniă Scarlată Callimahă și Alecsandru Sutză, nu puține vitejiă arătă și atunci în contra Rușiloră, pentru care și fu onorată cu firmană împărătescă, ca bravă și credinciosă ală Porții Otomane. După încheierea păcii, rămândă Callimahă Domnă în Moldova îlă luă pe lângă dânsulă și îlă onoră, întâă cu rangulă de serdară, făcându-lă și capă ală oștirea; în urmă, spre dovadă de mai multă favore, îlă innălță și la rangulă de Căminară. Ieră după ce se împlini termenulă Domniei lui Callimahă V. V., Savva îlă însoçi, la plecarea lui din Moldova, pônă la Constantinopolu, de unde apoi re'ntorcându-se în țerra Românescă, se stabili în Bucuresci, retrasă din servi-